

statsamtmanden har det fornødne grundlag for at fastslå dette.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelsen ikke kan anses som part i en sag vedrørende tilsynsmyndighedens annullation eller suspension af en beslutning truffet af kommunalbestyrelsen. Dette svarer til, hvad der normalt gælder med hensyn til myndigheders partsstatus i sager, hvor deres afgørelser efterprøves af en klageinstans.

Ad § 50 a, stk. 2

Bestemmelsen præciserer, hvilke organer der ud over kommunalbestyrelsen kan være adressat for statsamtmandens afgørelser om annullation og suspension. Bestemmelsen træder i stedet for den gældende bestemmelse i lovens § 61, stk. 6, om sanktionernes adressater.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.3.

Opregningen af, hvilke organer der ud over kommunalbestyrelsen kan være adressat for statsamtmandens afgørelser om annullation og suspension, er båret af det princip, at sanktioner i så vidt omfang som muligt bør rettes mod kommunalbestyrelsen som kommunens øverste ansvarlige organ. Kun i tilfælde, hvor en beslutning truffet af et andet organ end kommunalbestyrelsen ikke kan indbringes for eller omgøres af kommunalbestyrelsen, og hvor sanktioner derfor ikke kan rettes mod kommunalbestyrelsen, er der i bestemmelsen givet adgang til at rette sanktioner mod andre organer end kommunalbestyrelsen. Kan en beslutning truffet af et andet organ end kommunalbestyrelsen indbringes for kommunalbestyrelsen, forudsættes det, at kommunalbestyrelsen, inden der anvendes sanktioner, får adgang til at tage stilling til sagen og eventuelt omgøre beslutningen. Har kommunalbestyrelsen taget stilling til sagen, foreligger der en beslutning, der vil kunne anvendes sanktioner imod.

Det præciseres på den baggrund i bestemmelsens 1. pkt., at økonomiudvalg, stående udvalg og magistrat alene kan være adressater for statsamtmandens afgørelser om annullation og suspension, når udvalgets eller magistratens beslutning ikke kan indbringes for kommunalbestyrelsen, og annullation og suspension derfor ikke vil kunne rettes mod kommunalbestyrelsen. I dag fremgår det ikke udtrykkeligt af loven, at udvalgets eller magistratens beslutning kun i disse tilfælde kan annulleres eller suspenderes.

Annulatio eller suspensio af et udvalgs eller en magistrats beslutning kan endvidere undtagelsesvis være påkrævet, hvor udvalget eller magistraten har truffet beslutning om ikke at følge en beslutning, som

kommunalbestyrelsen har truffet, og kommunalbestyrelsen ikke kan formå udvalget til at efterleve kommunalbestyrelsens beslutning. Dette følger af, at kommunalbestyrelsen ikke efter lov om kommunernes styrelse er udstyret med magtmidler over for udvalgene eller magistraten.

Det foreslås endvidere i overensstemmelse med gældende ret i bestemmelsens 2. pkt., at det nu udtrykkeligt fremgår af loven, at annullation og suspensio kan rettes mod afgørelser, som borgmesteren har truffet på kommunalbestyrelsens vegne i medfør af § 31, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, dvs. afgørelser, som ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl.

Det fastslås i bestemmelsens 3. pkt., at annullation og suspensio i de tilfælde, hvor udvalgets beslutning ikke kan indbringes for kommunalbestyrelsen, og annullation og suspensio derfor kan rettes mod udvalget, jf. 1. pkt., ligeledes kan rettes mod afgørelser, udvalgsformanden i disse tilfælde har truffet på økonomiudvalgets eller et stående udvalgs vegne i medfør af § 22, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, dvs. afgørelser, som ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl.

Det fastslås i bestemmelsens 4. pkt., i overensstemmelse med den gældende lovs § 61, stk. 6, nr. 4, at annullation og suspensio kan rettes mod styrelsesorganet i et kommunalt fællesskab, dvs. det organ, som ledelsen påhviler, hvilket beror på en fortolkning af fællesskabets vedtægter.

Bestemmelsen indeholder en udtømmende opregning af, hvilke organers beslutninger statsamtmanden kan annullere eller suspendere. Annullatio eller suspensio kan f.eks. i overensstemmelse med princippet om kommunalbestyrelsen som øverste ansvarlige organ ikke rettes mod en beslutning truffet af den kommunale forvaltning eller mod § 17, stk. 4-udvalg. Af samme grund kan annullatio eller suspensio ikke rettes mod en beslutning truffet af borgmester eller en udvalgsformand, som efter delegation har truffet afgørelse på kommunalbestyrelsens henholdsvis udvalgets vegne.

Ad § 50 b

Ad § 50 b, stk. 1

Bestemmelsen indeholder regler om statsamtmandens adgang til at pålægge medlemmer af kommunalbestyrelsen tvangsbøder. Bestemmelsens indhold svarer til § 61, stk. 2, i den gældende lov om tilsynsmyndighedens adgang hertil.